

sig om, er $\frac{1}{2}$ Million Kr., som Amdsraadet har gjort Brug af i Henhold til den Adgang, der er given det i den nævnte Paragraf i Landkommunalloven. Naar de nu faa Adgang til at ligne paa alle Ejendomme i Kommunen, er der ikke Opfordring til Stede til at ligne paa Sogne, som saa atter dels kunne lade det gaa ud paa Formue og Lejlighed dels atter paa faste Ejendomme, som det tidligere har været. Men jeg antager, at det er et af de Punkter, hvor man eventuelt kan faa en Forandring tilvejebragt, hvis der er Grund til det, men jeg tror ikke, der er nogen Grund til at forkaste den Ændring, der er foretagen af Landstinget, og som Regeringen ikke har foreslaaet, eftersom den bibeholdt Hartkornsskatten.

Dernæst blev der anket over, at Københavns Grundejere vilde blive daarlig stillede ved den Ændring, der er sket i Landstinget, det, jeg vil kalde Overførelsen af 600,000 Kr. paa København, som altsaa skulde udskrives paa Grundejerne forlods, inden Indkomstskatten blev beregnet. Der er jo fremsat en hel Del Bemærkninger i Henseende til den Forandring af Statens Bygningsafgift i København, der staar i Forbindelse med Overførelsen til Kommunerne, og jeg kan ikke nægte, at adskilligt af, hvad der er anført, forekommer mig at gøre det nødvendigt at gøre denne Sag til Genstand for nærmere Undersøgelse, end det er sket fra Landstingets Side. Jeg skal imidlertid gøre opmærksom paa, at den samlede Bygningsudgift i København udgør 1,550,000 Kr., og at de ny Skatter paa de faste Ejendomme der ville beløbe sig til 960,000 Kr. Saa har man en Forskel paa 600,000 Kr., som de københavnske Grundejere komme til at betale mindre i Skat, og jeg antager, at det har været Foranledningen til, at man ligefrem er gaaet ud fra, at de enkelte Ejere i alt Fald ikke kunne komme til at betale væsentlig mere end hidtil, naar der kom en saa betydelig Lettelse som 40 pCt., men det viser sig af de fremførte Eksempler, at det dog let kan ske, og at saa Lettelsen for andre Grundejere bliver saa meget større. De Data, der ere nødvendige til at bedømme dette — det er jo kun enkelte Eksempler, der ere fremførte i Dag — har jeg for nogen Tid siden søgt at skaffe mig, og naar de foreligge, ville de staa til Disposition for det Udvalg eller Fællesudvalg, som senere skal behandle Sagen. Det har ganske sikkert ikke været Meningen at tilføje nogen Uret ved Omlægningen af de Skatter, der svares til

Staten, og som man har været berettiget til at tro ikke i og for sig skulde blive forhøjede. Hvad derimod det angaar, som gaar til Kommunerne, tror jeg, at det gennemgaaende ikke vil føre til nogen forøget Udgift for de paagældende. Naar man lægger de 600,000 Kr. sammen med de 225,000 Kr., som overføres fra Staten, bliver det over 800,000 Kr., hvilket er mere end $\frac{1}{4}$ af Indkomstskatten, og naar Indkomstskatten er 3 pCt., er det $\frac{3}{4}$ pCt., som Skattheyderne ville komme til at spare paa Grund af Overførselen. Hvis nu en Ejendom er 600,000 Kr. værd, og Ejeren kommer til at betale disse $\frac{3}{4}$ pro mille ud over, hvad han har betalt til Staten, saa bliver det 450 Kr., men hvis den samme Mand har 60,000 Kr. i Indtægt, vil han ved at spare $\frac{3}{4}$ pCt. i Indkomstskat deraf netop have indvundet det samme Beløb, saa jeg tror ikke, man kan regne med disse $\frac{3}{4}$ pro mille paa samme Maade som med de 1,2 pro mille Ejendomsskyld, der svares til Staten. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der er en Forskel. Man kan ikke lægge de 1,2 pro mille, som Staten faar, sammen med de 0,75 pro mille, som gaar til Kommunen. At Reglerne i § 32 skulde være saa overordentlig uheldige for visse Købstæder eller maaske for alle, som det ærede Medlem for Køge gjorde gældende, overrasker mig at høre, eftersom der netop i Landstingets Udvalg var nogle af vore allerstørste Kendere af Købstadforholdene. Jeg har derfor ment, at de Forslag, som Købstædernes Repræsentanter fremsatte i Landstinget, ikke tilnærmelsesvis kunde betegnes, saaledes som det ærede Medlem betegnede dem. Jeg tror heller ikke, at den Adgang til at forhøje Grundskatten i Købstæderne, der er aabnet, vil blive benyttet paa den Maade, som det ærede Medlem mente. Jeg betragter det i det hele som en Fordel, thi det er vist ret afgjort, at de faste Ejendomsskatter i Købstæderne ere lavere, end de burde være, og det havde været bedre, om man ikke var gaaet saa langt ned med dem, saa vilde man ikke være kommen op paa de store personlige Skatter, man nu er oppe paa. Jeg tror ikke, at der kan være Betænkelighed ved disse Bestemmelser, og i alt Fald har jeg ikke haft Grund til at tro andet, end at de i det hele ere passende for Købstæderne, ifølge mit Kendskab til de Mænd, der have foreslaaet dem.

Med Hensyn til den mellemkommunale Beskatning, § 14, udtalte det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard) sin Enighed i de Forandringer, der ere skete, og det